ఒట్టు నేను త్రాగను

"హలో! ఎవరండీ మాట్లాడేది?....నువ్వేనా వాసూ! నేను విజయని ....'ఆ ఆఁ' ఇంటి దగ్గర నుండే........ఏంలేదు వాసూ! నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి. యీవెనింగ్ ఫైవ్‌థర్టీకి పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌కి వస్తావా?.... యింటికి కారు తీసుకు వస్తానంటావా? నో పబ్లిక్ గార్డెన్స్‌కి నేరుగా వచ్చెయ్........మీ బావగారా? అప్పుడే ఎక్కడ? ఆ పాలిటెక్నిక్ అమ్మాయిలతో యుద్ధంచేసి చేసి అలసిపోయి ఐదు, ఐదున్నరకి వస్తారు........ అమ్మలింకేం చేస్తుంది? బాబిగాడి పుస్తకం తీసుకుని 'అ, ఆ' అంటూ సీరియస్‌గా చదివెయ్యడం, టవల్ దొరికితే చాలు దాన్ని నిక్కర్‌లో దోపేసి పయట వేసుకోవడం, అద్దం ముందు నిలబడి తెగ చూసుకోవ

ఠం........ఏమిటీ? దాన్ని పెళ్ళాడేస్తా నంటావా? బాబ్బాబు. త్వరగా కానిచ్చెయ్ అదేదో....మరుంటాను వాసూ! తప్పక వస్తావుగా!"

* * * *

ముడుకుల మీద తలానించుకుని మెట్ట తామరపూలవైపు చూస్తూంది విజయ. దూరాన ఎవరో మవుత్ ఆర్గన్ మీద "మై చోరోంకా రాజా, తూ రూప్‌కీ రానీ" హమ్ చేస్తూన్నారు.

"సారీ కొంచెం లేటయింది విజయా" తలెత్తి చూసింది విజయ. వాసు. పొడుగ్గా, తెల్లగా ఫుల్‌వైట్ డ్రెస్‌తో వున్న వాసు. కుడిచేత్తో డార్క్ గ్రే కలర్ హై తిప్పుతూ, భుజం మీద డార్క్ కలర్ కోటువేసుకుని తన ఎదుట నిల్చున్న వాసుని చూసి మరోసారి 'గ్రీక్ శిల్పంలా వున్నాడనుకుంది విజయ. అసలు గ్రీక్ శిల్పం ఎలా వుంటుంది. ఇతనిలానా?—నవ్వుకుంది విజయ.

"ఏమిటి నవ్వుకుంటున్నారు అమ్మాయిగారూ?"—రుమాలు కింద పరచి దాని మీద కూర్చుంటూ అడిగాడు వాసు.

"అఁహ ఏంలేదు. చిన్నప్పుడు 'గుండ్రాతికి కాళ్ళు వచ్చి గుస గుస నడచెన్' అన్నట్లుండే ఓ అబ్బాయిగారు ఇంత అందంగా ఎలా అయారా అని ఆలోచిస్తూన్నా"—నవ్వింది విజయ.

"గుర్తుందా, చిన్నప్పుడిలానే అంటే నీచెయ్యి కరిచి పారిపోయాను. ఆ తరువాత మన క్లాస్ టీచర్ క్రీస్తు దూత ఆరోగ్యమ్మగారు టేబిల్ మీద వాలి నిద్రపోతున్నదల్లా లేచి నా ఒళ్ళు హూనం చేసేసింది"

"ఓ. గుర్తు లేకేం, ఆ తరువాత అయ్యగారు నా మీద అలిగి, నా ప్రక్కన కూర్చోవడం మానేసి ఆ చీముడు ముక్కు కాంతం ప్రక్కన కూర్చోవడం, పాలకోవా లంచం పెట్టి అయ్యగారి అలక తీర్చడం...." చిలిపిగా చూసింది విజయ.

"నిజంగా ఎంత తియ్యటి రోజులవి. ఎప్పటికీ అలానే వుండి పోతే ఎంత బావుండేదో అనిపిస్తుంది." వెనక్కు వాలి కూర్చుంటూ అన్నాడు వాసు.

"ఏమో బాబూ. మా ఆయన, బాబు, అమ్మలు—వీళ్ళతో నాకీ లైఫే బావున్నట్లనిపిస్తుంది.........అంతా స్వ్రహతప్పి పడిపోతారనిగాని లేకపోతే గృహమే కదా స్వర్గసీమా! అని గొంతెత్తి పాడాలనిపిస్తుంది" —నవ్వాడు వాసు.

"అది సరేగాని ఇంత అర్జంటుగా నాతో మాట్లాడవలసిన రాచ కార్య మేమిటబ్బా!" విజయ వంక కుతూహలంగా చూశాడు వాసు.

"రాచకార్యమే మరి. ఈ మధ్య బిజినెస్‌లో లాభాలొచ్చి కాస్త గొప్పవాడి వయ్యావు కదా: ఆ తాహతుకు తగ్గట్టు మరేవేవో ఘనకార్యాల్ని చేస్తున్నావని విన్నాను. వాటిని నీ నోటిమీదుగా మరోసారి విని ఆనందిం చుదామని"-విజయ మాటల్లోని వ్యంగ్యం గుర్తించనట్లు నటించాడు వాసు.

"నా సహాయం పొందిన వాళ్ళెవరో నా గురించి పొగడివుంటారు నీ దగ్గర. అంతే విజయా!" వాసు కళ్ళలో చిలిపితనం చూసి విజయకు కోపం వచ్చింది.

"ఇదిగో వాసూ! క్రొత్త హీరోలు కావాలంటూ చాలామంది సినిమా వాళ్లు ఎడ్వర్టయిజ్ చేస్తున్నారు. కావాలంటే అప్లై చేసి నీ నటనా

చాతుర్యాన్ని చూపుదువుగాని, ప్రస్తుతానికి నేను అడిగే దానికి కాస్త తిన్నగా జవాబు చెప్తావా?"

"అవశ్యం" బుద్ధిమంతుడిలా కూర్చున్నాడు వాసు.

"బీరకాయలు ఖాళీ చేస్తున్నావటగా?"

"బీరకాయలా?" ఆశ్చర్యంతో కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూశాడు వాసు.

"కాకపోతే గుర్ర మెక్కడ మనుకో" ఠకీమని అనేసింది విజయ.

"వహ్వా! సంస్కృతం ఎప్పుడ్నుంచి నేర్చుకుంటున్నావు విజయా?" నవ్వాడు వాసు. భస్మం చేసేలా చూసింది విజయ.

"అది కాదు విజయా! నీకీ పర్యాయ పదాలన్నీ ఎలా తెలిశాయి? బావగారేమన్నా ద్రావకాల రుచి చూపిస్తున్నారా?" నవ్వాడు వాసు.

"నీ తెలివికి సంతోషించాను"

"ధన్యుడిని."

"అబ్బబ్బ! కొంచెంసేపు సీరియస్‌గా వుండలేవూ? అసలెందుకు త్రాగుతున్నావో ముందు చెప్పు."

"అదేమిటి విజయా! ఫార్మకాలజీలో చదువుకోలేదూ నువ్వు?! ఆల్కహాలు గుణము లేవేవి యనగా...." చటుక్కున లేచి నుంచుంది విజయ.

"అరెరె! లేచావేమిటి? యింక సీరియస్‌గా జవాబు చెప్తాను. మా అమ్మవు కదూ! కూర్చో!" బ్రతిమాలుతున్న వాసు ముఖం చూసి నవ్వేసి కూర్చుంది విజయ.

"అది కాదు వాసూ! ఎందుకీ అలవాటు చేసుకుంటున్నావు చెప్పు?" ఆవేదనగా వాసు వంక చూసింది విజయ.

మౌనంగా ఉండిపోయాడు వాసు.

"మాట్లాడవేం?"

"నీ కది యిష్టం వుండదని తెలుసు విజయా! కాని పరిస్థితుల కను గుణంగా నడుచుకోక తప్పదు."

"మనలోని బలహీనతల్ని పరిస్థితుల కంట గట్టడ మెందుకు వాసూ?"

"నీకు తెలీదు విజయా! కొన్ని కొన్ని పనులు కొంతమందితో కావాలంటే వాళ్ళకు ఫుల్‌గా పోయించకా తప్పదు. వాళ్ళతో పాటు సభ్యత కోసం ఓ డోస్ వేసుకోకా తప్పదు." విజయకు చిర్రెత్తు కొచ్చింది.

"నీ సభ్యతను తీసుకెళ్ళి గంగలో కలుపు. త్రాగడము సభ్యతా?" —మండిపడింది విజయ. సన్నగా నవ్వాడు వాసు.

"పిచ్చి విజయమ్మా! త్రాగడమంటే రోడ్డుమీద నోటికి వచ్చినట్లు ప్రేలుతూ, తూలుతూ నడవడం కాదని తెలుసుకోవాలి నువ్వు. త్రాగిన వాడు కూడా మామూలు మనిషిలా వుండగలడని మామూలు మర్యాదతో వ్యవహరించగలడని అర్థం చేసుకోవాలి నువ్వు. నా దృష్టిలో లిమిట్స్‌లో త్రాగితే అపరాధమేం కాదు. విజయా!" ముందుకు వంగి విజయ హేండ్ బాగ్ అందుకున్నాడు వాసు.

"అలా చెప్పు మరి, పరిస్థితుల కోసం అంటావెందుకు? జేబులో డబ్బులున్నాయనీ, ఫేషన్ కోసమనీ, సివిలైజ్డు మాన్‌లా వుండాలనీ త్రాగుతున్నానని చెప్పరాదూ!" కోపంతో కందగడ్డలా అయింది విజయ ముఖం.

"అదిసరే గాని ఆ కోపం కొంచెం తగ్గించుకో. కోపంతో నీ ముఖం చూడబుల్‌గా లేదు." నవ్వాడు వాసు.

"అలా నవ్వుతో ఎగర గొట్టాలని చూడకు. నీకు తెలీదు వాసూ! ఏవరేజిగా వుండే ఏ అమ్మాయయినా తన భర్త 'త్రాగుబోతు' అనే వూహను కూడా భరించలేదు. వీటన్నిటికీ అతీతులయిన అమ్మాయిలుంటారేమో నాకు తెలీదు. కాబోయే అమ్మాయికోసమైనా నువ్వీ ఫేషన్స్ మానేయాలి." అనునయంగా వాసు వంక చూసింది విజయ.

"అబ్సర్డ్. భార్యకోసం మానెయ్యడమా. భార్య అనే వ్యక్తిమీద నా అమూల్య అభిప్రాయాలు నీకు తెలీవు. నేను నీకు ఓ కోణం నుంచే తెలుసు. నా భార్యంటే ఎలా వుండాలో తెలుసా? పెద్ద కట్నంతో వచ్చి, నా మాటకు ఎదురాడకూడని అందమైన భార్యయి వుండాలి." ఆ మాటలు వినగానే తెల్లగా పాలిపోయింది విజయ ముఖం. తమాషాకు చెప్తున్నాడేమోనని అతని ముఖంవైపు పరిశీలనగా చూసింది.

"అలాగే అంటారంతా! ఓ బంగారు బొమ్మ వచ్చి కొంగుకు కట్టుకోగానే యీ మాటలేవీ గుర్తుండవు." ప్రయత్నపూర్వకంగా నవ్వింది విజయ.

"ఇంపాజిబుల్. భార్య అనేదానికి చనువిస్తే నెత్తి మీద కెక్కి కూర్చుని స్వారీ చేస్తుంది. వట్టి చవటను చేసి ఆడిస్తుంది. మా ఫ్రెండ్ ఒకడు అలానే అయాడు. వాళ్ళ నాన్న లక్ష రూపాయల కట్నం తెచ్చి పెళ్ళి చేస్తానంటే. కట్నాన్నీ, నాన్న ఆస్తినీ వద్దని ఓ అందాల అమ్మాయిని పెళ్ళాడి ఆనక ఆవిడ చేతిలో కీలుబొమ్మయి పోయాడు. వాడిలా చేసి తరువాత పశ్చాత్తాప పడడమనేది చెయ్యను చచ్చినా. నేనే భావకవిని కాదు. ప్రేయసి, వెన్నెల, మల్లెపూలు అంటూ మత్తుగా కన్నీళ్ళు కార్చేడానికి. నేను పచ్చి రియలిస్ట్‌ని."—వాసులో ఇంత ఆవేశం ఎప్పుడూ చూడని విజయ విస్తుపోయిం దతన్ని చూసి. యితనిలా ఎందుకయ్యాడు? తన వ్యక్తిత్వాన్ని కోల్పోయిన స్నేహితుణ్ణి చూశా?!

"ఏ ఇష్టమైనా అవ్వు. కాని ఇలాంటి అభిప్రాయాల్ని అమ్మాయిల ముందన్నావంటే నీకు జన్మలో పెళ్ళవదు." నవ్వింది విజయ.

"డామిట్, హాయిగా ఉంటాను." నిర్లక్ష్యంగా తలవూపాడు వాసు.

"నేను చెప్పాలనుకున్నదసలు చెప్పనివ్వవు నువ్వు" విసుక్కుంది విజయ

"లేదు. చెప్పు. ఏమిటి?" నిటారుగా కూర్చున్నాడు వాసు.

"మనిషి తాగ్గానే దుర్మార్గుడని అనన్నేను. పదిమందికి అపకారం చేసే నిష్ఠావరుడికన్నా పదిమందికి మంచిని చేసే వ్యసనపరుడే ఉన్నతుడంటాన్నేను. కాని ఔన్నత్యంతో పాటు నైతికమైన విలువలుకూడ వుంటే ఆ వ్యక్తిని మిగతావాళ్ళు పూజించరూ! మాట్లాడవేం వాసూ?"

"పూజ లందుకోవడానికి నేనేమన్నా దేముడినా విజయా! నేనూ మామూలు మనిషిని, అందరిలానే నాలో కొన్ని బలహీనత లుండవచ్చు"

"ఆ బలహీనతల కెందుకు లొంగిపోవాలని నేననేది. యీ పొజిషన్‌కి చేరుకోవడానికి నువ్వెన్ని సమస్యల్ని తట్టుకొని నిలబడ్డావో, జీవితంతో ఎంతగా పోట్లాడేవో, ఎంత పట్టుదలతో శ్రమించావో నే నెరుగంది కాదు. ఆ పట్టుదలేమయింది ఇప్పుడు? నువ్వు కావాలనుకుంటే మంచిగా ఎందు కుండలేవు?!" విజయ ముఖాన్ని వాత్సల్యంగా చూస్తూ కూర్చున్నాడు వాసు.

"తాగటమనే స్వల్ప విషయాన్ని తీసుకుని పెద్ద రాద్ధాంతం చేస్తున్నా ననుకుంటున్నావు కదూ! ఇంత ఎడ్యుకేటెడ్ అయియుండీ సిల్లీగా మాట్లాడుతున్నా ననుకుంటున్నావు కదూ!" లైట్ వెలుగులో అతని వంక పరిశీలనగా చూసింది విజయ.

"ఫూఁ హూఁ. కాదు విజయా! నేనంటే నీకు ఎందుకింతఅభిమానమా అని ఆలోచిస్తున్నాను. ఏనాటి బాంధవ్యం మనది?" ఆర్ద్రంగా విజయ వంక చూశాడు.

"ఇందాకేదో సెంటిమెంట్స్ లేనివాడిలా పోజు వేశావ్! డైలాగ్‌లు వేసేస్తున్నావేమిటి?"—చిన్నగా నవ్వింది విజయ.

"నువ్వలా అంటే నేనేం చెప్పలేను విజయా! కాని స్నేహంలో వున్న మాధుర్యం ఇంక దేనిలోనూ లేదనిపిస్తుంది."

"నువ్వేదో కవిత్వ ధోరణిలో పడ్డావు. మా ఆయన వచ్చి విరహ గీతాలు పాడుతూ వుండుంటారు. పద పోదాం." అతని చేతిలోని హేండ్ బాగ్ తీసుకుని లేచింది విజయ.

ఆలోచిస్తూ నడుస్తూంది విజయ. ఇంత సేపూ మాట్లాడిందానికి ఫలితమేమిటి? అతనేమో తనతో యింక త్రాగనని మాటివ్వలేదు. మాటలలో పల్టీలు కొట్టించి అసలు విషయాన్నుండి దూరంగా పోయాడు. ఎలా ఇతని చేత ఒప్పించడం?! సూటిగా త్రాగనని మాటివ్వమని అడగడమా! అలా అనడం అతనికి ఇష్టం లేకపోయినా కేవలం తనమీది అభిమానంతో మాటిస్తే మాత్రం.... ఏమిటో తనకంత తృప్తిగా అనిపించడంలా! ఒక వేళ నిర్మొహమాటంగా కాదనేస్తేనో?! ఎంత ఇన్సల్ట్! ఆఫ్టరాల్! తనేమౌతుందతనికి? ఒకటో క్లాసు నుండి కాలేజీ చదువు వరకు కలసి చదువుకున్నారు. అంతేగా తామిద్దరి మధ్య వున్న బాహ్య బాంధవ్యం! ఒకళ్ళంటే ఒకళ్ళు ప్రాణం పెట్టొచ్చుగాక, అది వేరే సంగతి.

ఆ ఆలోచనలతోనే యాంత్రికంగా కారెక్కి కూర్చుంది. స్టీరింగ్ వీల్ త్రిప్పుతో విజయవైపు చూశాడు వాసు.

"ఏమిటి విజయా, దీర్ఘంగా ఆలోచిస్తున్నావు?" సిగరెట్ పొగ రింగులు రింగులుగా వదులుతున్నాడు.

"ఇందాక నువ్వన్న మాటల గురించే. ఆలోచిస్తే ఒక్కటనిపిస్తోంది వాసూ! మన దేశంలో మగవాళ్ళు రెండేరకాలు. ఓ రకం భార్యను బానిసగా చేసుకుంటే మరో రకం బానిసలవుతారు. మనసా, వాచా, కర్మణా భార్యను తనతో సమానంగా చూసి ఇద్దరి మధ్య సున్నితమైన బాంధవ్యాలను సృష్టించుకునే మగవాళ్ళు అరుదు. చిత్రమేమిటంటే అమ్మాయిలు మొదటి రెండురకాల భర్తల్నీ ఇష్టపడరు. ఏవరేజి అమ్మాయి కోరుకునే దేమిటో తెలుసా? తనను ప్రేమతో శాసించ గలవాడు తనకు భర్త కావాలనుకుంటుంది."

"నీ జనరలైజేషన్స్ బాగా వున్నాయి గాని ఒక్క సవరణ. మీ అమ్మాయిలు ఎంత మంచి భర్త దొరికినా సుఖపడలేరు. ఇంక ఏదో అతనిలో ఉండాలని కోరుకుంటారు."

"నీకు బొత్తిగా అమ్మాయిల మీద సదభిప్రాయం లేదు. అమ్మాయిల గురించి మీ తాతకో ముత్తాతకో వుండాల్సిన అభిప్రాయాలు ఉన్నాయి నీకు." నవ్వి వూరుకున్నాడు వాసు.

కారాపి పళ్ళు, పువ్వులు తీసుకొచ్చి విజయ చేతిలో పెట్టాడు.

"ఇవన్నీ ఎందుకు మహానుభావా?"

"చెల్లెల్ని వట్టి చేతులతో యింటికి పంపకూడదట."

"ఫరవాలేదు. నీక్కూడా కాస్త తెలివి తేటలబ్బుతున్నాయి."

ప్రక్కగా కారాపాడు వాసు.

"నా గురించి ఆలోచించి మనసు పాడు చేసుకోకు విజయా? బావగారితో చెప్పు, తరువాత కలుస్తానని."

"అదేమిటి ఇంట్లోకి రావూ!" కారు దిగుతూ అడిగింది విజయ.

"ఓ ఫ్రెండ్‌ని కలుస్తానని మాటిచ్చాను. తప్పకుండా వెళ్ళాలిప్పుడు."

దూసుకు వెళ్ళిపోతున్న కారును చూస్తూ ఇతన్ని ఒప్పించవలసిన విధం యిదికాదు అనుకుంది విజయ.

ఆలోచిస్తూ పడుకుంటే వో బ్రెయిన్‌వేవ్ వచ్చింది విజయకి. వెంటనే లేచి వో లెటర్ వ్రాసి నిశ్చింతగా నిద్రపోయింది.

* * * *

"ఆ(ఆ(! వాసూ! విజయనే. నీ మీదో పెద్ద పని పెడుతున్నాను వాసూ! మా ఫ్రెండ్ ఇందుప్రియ అని చెప్తానే, తను వాల్తేర్ నుండి వస్తుందీ రోజు. నువ్వు కొంచెం స్టేషన్‌కు వెళ్ళి తనను తీసుకురావాలి... నా ఆల్బమ్‌లో తన ఫోటో చూశావు కదా, గుర్తు పట్టలేవూ!.... ...పోనీ, యింటికి వచ్చి ఆ ఫోటో జేబులో వేసుకు వెళ్ళు....అబ్బాయ్! తప్పించుకోవాలని చూడకు. వో గంట నువ్వు లేకపోతే నీకు లక్షల నష్టమేం రాదు.... ఓ. కె. వస్తున్నావు కదా!" ఫోన్ పెట్టేసి శ్రీవారి వంక చూసింది విజయ.

"అతన్నెందుకు విజయా యిబ్బంది పెట్టడం మనం తీరిగ్గా వున్నాం కదా!" అమాయకంగా అడిగాడు అతను.

"ఘనత వహించిన శ్రీవారూ! మనం స్టేషన్‌కు వెళ్తే ఇందు నిప్పుడు అర్జంట్‌గా రమ్మని వ్రాయడం ఎందుకు?" నవ్వింది విజయ. అర్థం కానట్లు చూశాడతను.

ఫోటోలో అమ్మాయికోసం వెదుకుతూ ప్లాట్‌ఫామ్ మీద నడుస్తున్నాడు వాసు. ముక్కూ మొహం తెలియని తను పలకరిస్తే ఆ అమ్మాయి

తిట్టదూ? అరే! ఆ అమ్మాయి కదూ! ఎంత స్మార్ట్‌గా ఉంది! ఫోటోలో చూసి ఫరవాలేదను కున్నాడు కాని ఆమె యింత చక్కటిదని తను అను కోలా! ఈమెది బొత్తిగా ఫోటోజెనిక్ ఫేస్ కాదన్నమాట.

"హలో!" అప్రయత్నంగా అనేశాడు ఆమె తన ప్రక్కకు రాగానే. చురుగ్గా చూసిందామె.

"నేను విజయ కజిన్ బ్రదర్‌ని."

"నమస్తే." అందంగా చేతులు జోడించిం దామె. ప్రతి నమస్కారం చేస్తూ 'నమ్రత మూర్తీభవించి నట్లుందీమె.' అనుకున్నాడు వాసు.

భాగ్యనగరం విశాల వీధుల్లో గుండా కారు రయ్యిన పోతూంది.

"మీరు ఫైనలియరా అండి ఇప్పుడు?" ఆమె వంక చూశాడతను.

"అవునండి" కళ్ళెత్తి అతని వైపు చూసిందామె. 'ఈ అందమైన కళ్ళల్లో ఇంత కాంతి, ఆకర్షణ ఎక్కడ నుండి వచ్చాయి?'— అనుకుం టున్నాడతను. 'విజయ తన ఫ్రెండ్ ఇలా వుంటాడని, అదీ తన ఊహ ల్లోని రాకుమారుడులా వుంటాడని ఎప్పుడూ చెప్పలేదే? ఎంత మేన్లీగా వున్నాడితను' అనుకుంటూంది ఇందుప్రియ.

ఎవరి ఆలోచనలలో వాళ్ళు వుండగానే కారు ఇంటి ముందాగింది. గులాబీలనూ, చామంతుల్నీ, కనకాంబరాల్నీ చూచి 'థాంక్ గాడ్. మొక్కల విషయం ఒక్కదానిలో విజయకు బద్ధకంలేదు, అనుకున్నది ఇందుప్రియ.

"స్వాగతం, సుస్వాగతం" అంటూ నవ్వుతూ ఎదురొచ్చింది విజయ.

"చాల్లే సంతోషం. స్టేషన్‌లో నువ్వు కనపడక పోయేసరికి ఎంత కోపమొచ్చిందో తెలుసా?" ఇందుప్రియ ముఖంలో కోపచ్ఛాయలు చూసి ఫక్కున నవ్వింది విజయ.

"ఆ తరువాత 'విజయ అకస్మాత్తుగా యింత మంచిదయి పోయిం దేమిటద్బా!' అని అనుకోలా? నిజం చెప్పు." లోపలి కొస్తున్న వాసును చూపిస్తూ కన్ను గీటింది విజయ. విజయను ఏదో అనబోయి వాసును చూసి ఆగిపోయింది ఇందుప్రియ.

"చూడమ్మా! వినేవాళ్ళుంటే అలా నిలబెట్టి గంటల తరబడి లెక్చర్ దంచగలదు. నువ్వలా మొహమాటపడితే లాభంలేదు."— విజయ భర్త మూర్తి.

"విజయ సంగతి నాకు తెలీకపోవడ మేమిటి అన్నయ్యా! మీరు మంచివారు కాబట్టి సరిపోయింది కాని...."

"లేకపోతే నాలుగోరోజునే సన్యాసం పుచ్చుకుని హిమాలయాల్లో మకాం పెట్టేవారు, మీ అన్నయ్య చాల మంచివారు, అవునా అమ్మాయ్ తొలి నే నోచిన నోముల ఫలితంగా నాకు దక్కారు. అనే కదూ నువ్వ నేది, నేనూ అలా అనుకునే కదే తల వంచి తాళి కట్టించుకున్నది." మాటల కందని ఏదో భావంతో భర్తవంక చూసింది విజయ.

"బావగారూ! మీరు తక్షణం ఆత్మ సంరక్షణోపాయం చూసుకో వాలి. విజయ బాగా తైరు కొడుతూంది మీకు."— వాసు.

"నువ్వుకూడా వాళ్ళ ప్రక్కజేరి నన్ను వంటరిదాన్ని చేస్తావా? నీకు బొత్తిగా బుద్ధిలాంటిది లేదు."— నవ్వింది విజయ.

"యీ మర్యాద తిప్పెప్పటి నుండి?"— వాసు.

"అది సరేగాని వాసూ! ఇందూ వెళ్ళేవరకు నువ్వు నీ కారుతో పాటు మా స్వాధీనంలో వుండాలి." అంది విజయ.

"బాబోయ్! యేమిటీ శిక్ష?" భయంగా చూశాడు వాసు.

"శిక్షా? మహాభాగ్యమను. మేము కూర్చుంటే నీ కారు పవిత్ర మయి పోదూ!"

"నయం. నేను తరించి పోతాననలేదు."

"ఫుల్‌స్టాప్. మీ ఇద్దరి మాటలూ అయిపోయేసరికి ఇందు ఆకలితో శోషొచ్చి పడిపోతుంది."— మూర్తి.

"నిజంగా చెప్తున్నా వాసూ! ఇందుకు భాగ్యనగర విశేషాలన్నీ చూపించాలి. నాతో పెట్టుకుంటే అన్నీ చూసేసరికి కనీసం పది రోజు లన్నా పడుతుంది. పది రోజులు ఇందు ఇక్కడ వుందంటే అక్కడ సర్జరీ, మెడిసిన్ విషాద గీతాలు పాడేస్తాయి వెళ్ళాక. అంచేత నువ్వు నీ పనుల్ని మీ ఫ్రెండ్, పార్టనర్, అర్ధాంగి ఎట్సెట్రా రాంబాబుకి అప్పగించి నాలుగురోజులు ఇందుప్రియా విధేయుడవై వుండాలి."— ఇందుప్రియ వంక చూసి నవ్వింది విజయ,

"సరే ననవయ్యా మహానుభావా! కాదంటే యిప్పుడు తారాజువ్వలా లేస్తుంది."— విజయ వంక చిలిపిగా చూశాడు మూర్తి.

"ఆయనన్ను శ్రమ పెట్టడమెందుకు విజయా? మరోసారి చూడొచ్చు. ఇప్పుడేం మునిగిపోయింది?" ఇబ్బందిగా ముఖం పెట్టింది ఇందు ప్రియ.

"అబ్బే! శ్రమేముందండీ." వాసు మొహమాటపడడం చూసి నవ్వుకుంది విజయ.

"ఓ. కె. యీవెనింగ్ కలుస్తాను." వెళ్ళిపోయాడు వాసు.

రాత్రి పిక్చర్‌నుంచి వచ్చాక పడుకుని కబుర్లు మొదలు పెట్టారు విజయ, ఇందుప్రియ.

"మా అబ్బాయి ఎలా వున్నాడే?" గొంతు తగ్గించి అడిగింది విజయ.

"ఎవరు?"

"బొత్తిగా అమాయకురాల్లా నటించకు! ఇప్పటివరకు తమ ప్రక్కన కూర్చుని సినిమా చూడకుండా ఇంకెటో చూస్తున్న అయ్యగారు." చిలిపిగా చూసింది విజయ.

"ఎలా వుంటారు? మనిషిలా వున్నారు." పెంకెగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"అదే, కావలసిన మనిషిలా వున్నాడా అని" చిత్రంగా కళ్ళార్పింది విజయ.

"పోవే" విజయనో దెబ్బవేసి, అందంగా కళ్ళు త్రిప్పింది ఇందుప్రియ. ఆమె కళ్ళల్లో ప్రతిఫలించిన 'ఇష్టాన్ని' గుర్తించింది విజయ.

ఉదయమే కారు తీసుకు వచ్చాడు వాసు. తెల్ల గులాబీని హెయిర్ పిన్‌తో కుడివైపుకు కనపడేలా పెట్టుకుంటూంది ఇందుప్రియ.

"లేట్ అయానా?" గులాబీని, గులాబీవలె ఉన్న వేళ్ళనీ చూస్తూ అడిగాడు వాసు.

"లేదు. విజయిప్పుడే లేచింది. హాస్పిటల్‌కు టైమయి పోయిందని స్నానానికి పరుగెత్తింది."

"మామయ్యా!" బాబు, పాప పరుగెత్తుకొచ్చి అతని ఒళ్లో ఎక్కి కూర్చున్నారు.

ఇందుప్రియ లోపలికి వెళ్ళింది. హడావిడిగా తల దువ్వుకుంటూంది విజయ.

"అదికాదే. నేనుకూడా మీతో హాస్పిటల్‌కు వచ్చేస్తాను లెద్దూ, నేను ఒక్కదాన్ని వెళ్తే బోర్ కొడుతుంది."

"అదేమిటేవ్, ఒక్కదాన్నంటున్నావ్, మా వాసుని రావద్దన్నా వేమిటి?" అద్దంలో ఇందుప్రియ ప్రతిబింబాన్ని చూసి నవ్వింది విజయ.

"యీ నాలుగు రోజులన్నా హాస్పిటల్నీ, రోగుల్నీ తలుచుకోకుండా జామ్మని తిరగవే. వాసు నీకు బోర్ కొట్టడని, అయామ్‌సారి, బోర్ కొట్టనివ్వడని నేను హామీ యిస్తా!" నల్ల పూసల్ని వెనక్కు వేసి మెడక్రింద పౌడర్ రాసుకుంటూ ఇందుప్రియ వంక చూసింది విజయ.

"విజయా!" —వాసు.

"ఆ! వస్తునా వాసూ! నువ్వు పదవే అతనితో మాట్లాడుతూ వుండు." చెక్కిలికి అంటిన కుంకుమను తుడుచుకుంటూ అంది విజయ.

"విజయ సింగారం యింకా అవలేదాండి? అమ్మాయిలు!!" నవ్వాడు వాసు.

"అవును. అమ్మాయిలు బొత్తిగా అబ్బాయిల్లా ఐదు నిమిషాల్లో డ్రెస్ అయిపోతున్నారు, అబ్బాయిలు గంటల తరబడి అద్దం ముందు కూర్చుంటున్నారు."- విజయ స్టైల్ హేండ్‌బాగ్‌లో పెట్టుకుంటూ బయటకు వచ్చింది

"యింత కబుర్ల పోగువి, నీకూ, మితభాషిణి యీవిడకూ స్నేహం ఎలా కుదిరింది విజయా?" — సాలోచనగా చూశాడు వాసు.

"మితభాషిణీ లేదు, సుభాషిణీ లేదు. రెండు రోజులాగు, అప్పుడు 'యీవిడకన్నా విజయే నయం' అనుకుని నన్నుకూడా ఆ భాషిణి, యీ భాషిణి అంటూ పొగడుతావు." అంది విజయ, వాచ్‌కి 'కీ' యిచ్చి చేతికి పెట్టుకుంటూ.

"నీతో మాట్లాడుతూ కూర్చుంటే సాయంత్రం అవుతుంది. మరి మేం పోయిరామా?"- వాసు లేచాడు.

"టైం అయిపోయింది కదా, కాస్త హాస్పిటల్‌లో దింపుదాము. అనే ఆలోచనేమన్నా వుందా? అబ్బే! ఎందుకుంటుంది?"

"మహాతల్లీ! నీ సాధింపులు ఆపింక. పదపోదాం."

"ఎక్కడికి వెళ్ళినా భోజనానికి మాత్రం ఇంటికి వచ్చేయండి. అమ్మకూడా మీ కోసం చూస్తూ వుంటుంది. రాకపోతే బాధ పడుతుంది." అంది విజయ హాస్పిటల్ దగ్గర దిగిపోతూ.

"ఓ. కే." అంటూ కారు స్టార్ట్ చేశాడు వాసు.

నాంపల్లి స్టేషన్‌లో ఇందుప్రియను చూసి, 'ఖామె చాలా చక్కనిది' అనుకున్న వాసు సాలార్‌జంగ్ మ్యూజియంలో జాపనీస్ ఎంబ్రాయిడరీ చూస్తూ నిలబడిపోయిన ఇందుప్రియను చూసి 'యీ అమ్మాయిలో కళ అనే పిచ్చికూడా వుందనుకున్నాడు.' జులాజికల్ పార్కులో రకరకాల జంతువుల్నీ, రంగురంగుల పక్షుల్నీ చూసి బాహ్య ప్రపంచాన్ని మరచి చిన్నపిల్లలా ఆనందించిన ఇందుప్రియ అమాంతంగా వాసు హృదయంలో వో సున్నితమైన స్థానాన్ని ఆక్రమించేసింది. గండిపేట పరిసరాల్లోను, టాంక్‌బండ్ సుందర దృశ్యాల మధ్య తన ప్రక్కన నడుస్తున్న నాజూకైన అమ్మాయిని తలచుకుంటూ అప్రయత్నంగా 'యీమెను పొందిన వ్యక్తి అదృష్టవంతుడు' అనుకున్నాడు. వెన్నెలజల్లుల్లో నౌబత్ పహాడ్ మీద నుండి భాగ్యనగర సౌందర్యాన్ని చూస్తూంటే ఇంతకు ముందు ఎన్నోసార్లు చూసినా అ రోజేదో క్రొత్త అందాలు కనిపించినట్లయా యతనికి. ఖిద్వాయ్ గార్డెన్స్‌లో పూల మధ్య మైమరచి నిలబడిన ఇందుప్రియను చూసి 'కవులు వర్ణించినట్లుగా ప్రకృతికీ, స్త్రీకీ చాల సామ్యం వుంది' అనుకున్నాడు. అమాయకంగా వున్న ముఖం, సున్నితమైన కదలికలు, మృదువైన మాటలు, శబ్దం వినిపించని నవ్వు—వీటిని చూసి 'యీ అమ్మాయి పుస్తకాలలో వర్ణించినట్లు ముగ్ధలా వుంది' అనుకున్నాడు వాసు.

గోల్కొండకోట మీద సూర్యాస్తమయ సౌందర్యాన్ని చూస్తూ నిల్చుంది ఇందుప్రియ. ప్రక్కన నిలబడి వోరగా ఆమెను గమనిస్తున్నాడు వాసు. గాలితెర వచ్చి నప్పుడల్లా ఆమె పయిటకొంగు అతన్ని స్పృశించి చిత్రమైన ఆలోచనలు రేపుతుంది.

"మిమ్మల్ని, ఆ సీనరీని మార్చి మార్చి చూస్తూ వుంటే చాలా గొప్పగా వుంది."— వాసు. వాసు వంక చూసి అందంగా సిగ్గుపడి తల వంచుకుంది ఇందుప్రియ.

"నాకైతే ఇలా వుండి పోవాలనుంది. కాని పిక్చర్ ప్రోగ్రామ్ కాన్సిలయితే విజయ అక్షింత లేస్తుంది. మరి మీ ఇష్టం." అన్నాడు వాసు.

"పదండి. వెళ్దాం." అంటూ క్రిందకు దారి తీసింది ఇందుప్రియ.

"మనం వచ్చిన దారి కాకుండా మరో అడ్డదారి వుంది. అటు వెళ్దామంటారా!" వాసు.

"ఓ యస్! అటుకూడా చూడొచ్చుకదా!"

ఉత్సాహంగా ఒప్పుకుంది ఇందుప్రియ.

"మామూలు రోడ్డుమీదే మీ అమ్మాయిలు హైహీల్స్‌తో ఒకసారి భరతనాట్యం చేస్తారుకదా, మీరీ దారిలో జారకుండా నడవగలరా అని." -తమాషాగా చూశాడు వాసు.

"ఫరవాలేదు. నేను బాలన్స్ కీప్ చేయగలను." అని అతనికంటె ముందు దిగడం మొదలు పెట్టింది ఇందుప్రియ.

"అగండాగండి. ఎందుకైనా మంచిది. నేను ముందు దిగుతాను. మీరు నా అడుగు జాడల్లో దిగండి." అన్నాడు వాసు.

"మీరు మరీనూ" తనను దాటుకు పోతున్న వాసు వంక స్నిగ్ధంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"యీ శిధిలాలను చూస్తూంటే మీకేమనిపిస్తుంది?" వాసు.

"ఒకనాటి వైభవాన్ని వూహించడానికి ప్రయత్నిస్తున్నా. అప్పుడు మనమేమైనా పుట్టివుంటామా అని ఆలోచిస్తున్నా" సన్నగా నవ్వింది ఇందుప్రియ.

"ఏమనిపిస్తూంది?"

"ఓ పున్నాగ చెట్టునై పుట్టివుంటా!"

"మీకు పున్నాగ పుష్పాలంటే అంత ఇష్టమా: మరి నేను?"

"మీరా? మీరూ.... హో మహావీరుడై పుట్టి వుంటారు." నవ్వేసింది ఇందుప్రియ.

"డేమ్ ఇన్సల్ట్! నేను అప్పుడు మహారాజుని. మీరప్పుడు పున్నాగ చెట్టుకదూ. అందుచేత మీకు సమంగా గుర్తులేదు.".... నవ్వుతూ ఇందుప్రియ వైపు చూశాడు వాసు.

"భలేవారే? ఆ మహారాజు మహావీరుడు కాక చచ్చు దద్దమ్మ అంటారా?"

"మళ్ళీ నాకే త్రిప్పికొట్టారూ?" అంటూనే వున్నాడు. కాలు జారిన ఇందుప్రియ కెవ్వున కేకేసింది. తనప్రక్కగా పడిపోతున్న ఇందుప్రియను చటుక్కున పట్టుకున్నాడు వాసు. క్షణంలో సగంసేపు పసిపిల్లలా అతన్ని అల్లుకుని వుండిపోయింది ఇందుప్రియ. తన బాహు

వుల మధ్య ఇమిడిన ఆమె శరీరంలోని అనుకంపనాన్ని గమనించి వివశుడయాడు వాసు. సున్నితంగా ఆమె తన బాహువుల్ని విడిపించుకుం టూంటే ప్రకృతి స్థితిలోకి వచ్చి 'సారీ!' అన్నాడు అస్పష్టంగా. అప్పుడే 'థేంక్ యూ!' అంది ఇందుప్రియ, తను పడిపోకుండా కాపాడినందుకు. ఒకరి వంక ఒకరు చూడడానికి సిగ్గుపడి మౌనంగా దిగారు.

ఓ పది నిమిషాలకు గాని వాసులోని వేడి తగ్గలా? కారు నడుపుతూ ఆలోచిస్తున్నాడు వాసు. ప్రక్కన కూర్చున్న ఆమెను తలచుకున్న కొద్దీ ఎలాగైనా ఆమెను సన్నిహితురాల్ని చేసుకోవాలనే కాంక్ష అధికమవు తూంది. ఇంతవరకు ఏ స్త్రీలోనూ కనిపించని దేదో యీ అమ్మాయిలో వుంది. ఇందుప్రియ!! ఇందు....ప్రియ. అందరికీ 'ఇందు' తనకు?! ప్రియ! ప్రియ!!

"ఏమిటి? మంత్రాలు చదువుతున్నారు!" అతని పెదవుల కదలి కల్ని చిత్రంగా చూస్తూ అడిగింది ఇందుప్రియ. తన పరధ్యానానికి నవ్వుకున్నాడు వాసు.

"అబ్బే! ఏం లేదు. ఓ దేవత నామాన్ని జపిస్తున్నా!" అతనే అర్థంతో అన్నాడో గ్రహించి మౌనంగా వుండిపోయింది ఇందుప్రియ.

ఇంటికి రాగానే ఇద్దర్నీ పరిశీలనగా చూసింది విజయ.

"చెక్కిళ్ళు రోజా రంగులో వున్నాయి. మా అబ్బాయేమైనా...." స్నానానికి వెళ్తున్న ఇందుప్రియ వంక కొంటెగా చూసింది విజయ.

"ఛీ పో" తన వంక చిరుకోపంతో చూసి వెళ్ళిన ఇందుప్రియ లో జంటపక్షి లెంతవరకు వచ్చిందీ కొంతవరకు చదవగలిగింది విజయ.

పిక్చర్‌కు బయల్దేరే ముందు అందరూ కూర్చుని కాఫీ తాగుతున్నారు. కాఫీ త్రాగుతూ వాసును గమనిస్తూంది విజయ.

"అన్నట్టు, ఇందూ! నాన్నగారీ మధ్య నీకు మాచ్ చూస్తున్నారని వ్రాశావు. అదేమయింది? అతను లాయరని కదూ వ్రాశావు?" అంది విజయ.వాసు.మూర్తి చూడకుండా ఇందుప్రియ చేతిని నొక్కి, విజయేదో కోస్తూందని గ్రహించింది ఇందుప్రియ.

"కాదు గవర్నరు."అంది వళ్ళమండి.

"నీ మొహం. ఇది వేరే సంబంధం. గవర్నరు, అదేదో దేశపు ప్రధానమంత్రి, మరేదో దేశపు యువరాజు. వీళ్ళ అప్లికేషన్స్ ఎలాగూ చూస్తాంగా!" నవ్వేస్తూ వాసు వంక చూసింది విజయ.

"యింతకంటే ఘనంగా కూడ విజయ కలలు కంటుంది లేమ్మా! నువ్వేం అనుకోవద్దు." మూర్తి,

"యింక పోదామా?" ఆ సంభాషణ అంతగా రుచించని వాసు కాఫీ కప్పు టీపాయ్ మీద పెట్టి లేచాడు.

విజయ నాటిన బీజం యింతింతై వటుడింతై కూర్చుంది వాసు మనసులో. ఇందుప్రియ ఆ లాయరో, గవర్నరో, ఎవడో వాళ్ళ నాన్న కుదిరిస్తే చేసేసు కుంటుందా? ఏం? ఎందుకు చేసుకోదూ!!మహా చక్కగా చేసుకుంటుంది. అసలే అమ్మాయి. అందులో అమాయకురాలు. నాన్న తెచ్చిన వాడిని చేసుకోక తనను వరించి 'ప్రియతమ్! నువ్వు లేకపోతే నా జీవితం కటిక చీకటి' అని ప్రేమమాటలు మాట్లాడుతుందా తన పిచ్చిగాని.... నో. తనీమెను పోగొట్టుకో కూడదు. విజయతో చెప్పాలి. అనుకుంటూ నిద్రపోయాడు వాసు.

† † †

ఫోన్ మ్రోతతో మెలకువ వచ్చింది వాసుకు, బద్ధకంగా పడుకుని చెయ్యి చాచి ఫోన్ అందుకున్నాడు.

"హలో" అన్నాడు మత్తుగా.

"గుడ్‌మార్నింగ్ వాసూ: ఇందు ఈ రోజు సాయంత్రం వెళ్తానంటూంది."

"ఏమిటీ?" మత్తు దాదాపు వదిలిపోయి లేచి కూర్చున్నాడు.

"అవును. కాలేజీ వర్కింగ్ డేస్ కదా! వెళ్ళిపోతానంటూంది."

"అవును గాని విజయా, నిన్న అన్నావు కదా, నిజంగా వాళ్ళ నాన్నగారు మాచ్ చూస్తున్నారా ఆవిడకి?"

"పిచ్చి తండ్రీ! నిజంకాక అబద్ధం చెప్పే ఖర్మమేం?"

"అదికాదు, ఇంకా ఆవిడ చదువవలేదు కదా!" నసిగాడు వాసు.

"ఈ రోజుల్లో ఆడపిల్లంటే 'గుండెల మీద కుంపటి' అని కదా జనవాక్యం. చదువుకున్నందువల్ల ఆ కుంపటి చల్లారదు సరికదా యింకా భగభగ మండుతుంది. మరీ కుంపటిని వీలయినంత త్వరగా దించే ప్రయత్నం చేస్తాడు కదా ప్రతి ఆడపిల్ల తండ్రి."

"నాన్సెన్స్"

"అంత చిరాకెందుకు మహానుభావా? ఇది తరతరాలుగా వస్తున్న మన సదాచారం. ఐనా యింత ఆసక్తి ఎందుకు పుట్టింది నీకు అకస్మాత్తుగా?"

"మంచికే, ఆమెను పెళ్ళాడాలనుకుంటున్నాను."

"వ్హాట్!" ఆశ్చర్యాన్ని అభినయించింది విజయ.

"నిజమే."

"ఎల్. ఒ. వి. ఇ. నా?"

"అలాంటిదే?"

"మన కబుర్లన్నీ ఏమై పోయాయండీ పచ్చి రియలిస్టుగారూ!"

"ఇందుప్రియ పయటి చెంగుకి మూట కట్టేశాను."

"అది సరే! ఇప్పుడేమిటి కర్తవ్యం?"

"నువ్వు హంసవో, మేఘునివో అవాలి."

ఇరవైయ్యో శతాబ్దం ఉత్తరార్థంలో వున్న అమ్మాయి హంసనీ, మేఘాల్నీ అడ్డుపెట్టుకుని ప్రేమ కబుర్లాడే మగవాడ్ని పిరికి వాడంటుంది. ధైర్యం లేని మగవాడి నీడను కూడ అసహ్యించు కుంటుంది."

"చాల్చాలు. ఐతే ఏం చెయ్యమని నీ సలహా?"

"బావుంది. చాలా అందంగా వుంది బాబూ! ఏదో బుద్ధిమంతుడ వని నా ఫ్రెండ్‌కి వూరు చూపించమని అప్పగిస్తే ఆ అమ్మాయిని ఎప్పటికీ నీ దగ్గరే వుంచేసుకుంటా ననడం కాకుండా నన్నే సలహా అడుగుతున్నావా పైగా?"

"చంపక, ఏదో దారి చూపిద్దూ!"

"సిల్లీ! నేను చెప్పడ మేమిటి వాసూ! ఆ మాత్రం తెలీదూ! తనతో ఒంటరిగా మాట్లాడడాని కవకాశం కల్పించుకుని నీ అభిప్రాయం చెప్పు."

"ఓ. కె. మా యింటికి రమ్మంటానయితే."

"నీ యిష్టం. యింక వుంటాన్నేను."

కోసిన కనకాంబరాలు దోసిట్లో పోసుకుని లోపలకు వచ్చింది ఇందుప్రియ. విజయ ప్రక్కన సోఫాలో కూర్చుని మాల కడుతూంది.

"ఇంకేమిటే కబుర్లు? తిరగడంతప్ప మనిద్దరం మాట్లాడుకున్నట్లే లేదు." అంది ఇందుప్రియ.

"కనీసం తిరగడమన్నా బావుందా లేదా?"

"బాగోకేం? సో జాలీ!"

"మొత్తం మీద వాసు కోటలో పాగా వేశాడన్నమాట" నవ్వింది విజయ.

"ఏమిటీ?" అర్థం కానట్లు చూసింది ఇందుప్రియ.

"ఏం లేదు. వాసు పేరెత్తగానే నువ్వు ఈస్ట్‌మన్‌కలర్ కలలు కంటున్నావు కదా, నిజం చెప్పు."

"ఈస్ట్‌మన్ కలరూ లేదు, గేవా కలరూ లేదు."

"ఏదో కలర్‌గాని, అబ్బాయిలు త్రాగడం మీద నీ అభిప్రాయ మేమిటి?"

"వాళ్ళు త్రాగడం మీద నా అభిప్రాయ మెందుకు మధ్య?"

"ఏం లేదనుకో, వాసేమన్నా షాంపేన్ రుచి చూపించాడా నీకు?"

"ఏమిటి? ఆయన డ్రింక్ చేస్తారా?" ఆశ్చర్యంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"ఏం? చేయకూడదా?"

"ఛ! ఐ హేటిట్."

"వాసు డ్రింక్ చెయ్యడం మీద నీ అభిప్రాయ మెందుకు మధ్య" నవ్వింది విజయ.

"ఇందుకు." విజయ నెత్తిమీద ఒకటేసి చిలిపిగా నవ్వింది ఇందుప్రియ.

"వాసు ఇక్కడ వుంటే నీ సుకోమల హస్తం కందిపోయిందని వాపోయేవాడు.

"పాపం!"

"మీ రిద్దరూ ఇష్టపడి పెళ్ళాడితే బావుండునని నాకు చాలాకాలంగా వుంది. కాక ఇప్పుడే నిన్నెందుకు రమ్మని వ్రాశానో తెలుసా? వాసు అల వాటు వ్యసనం కాకముందే అతన్నా దారి నుండి మరల్చాలని. ఇక ఆ భారం నీదే."

"బావుంది. నాకేం తెలుసు ఏం చెయ్యాలో?"

"ఏం తెలుసు మరి? చెప్పా పెట్టకుండా ప్రేమించడం తెలుసా?"

"ఓ యస్. తెలుసు" పెంకెగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"సంతోషించాంలే. నేను చెప్పేది విని కాస్త జాగ్రత్తగా ప్లాన్ చెయ్యి. ఎంత దౌర్భాగ్యు డయినా, ప్రేమించిన అమ్మాయి ముందు అబ ద్ధమాడడు. ఆ అమ్మాయి అనురాగం కోసం కొన్ని విలువైన వాటిని వదులుకోడానికి కూడా సిద్ధపడతాడు. అలాటిది వాసులాంటి వాడు

నువ్వు నేర్పుగా అడిగితే త్రాగడమనే అల్ప విషయాన్ని వదిలేయకుండా వుంటాడని అనుకోను." అగి, ఇందుప్రియ మొహంలోకి చూసింది విజయ. ఆలోచిస్తున్నట్లు నిలబడిందామె.

"ఆలోచించు. కొంచెం సేపట్లో వాసు వస్తాడు నిన్ను తీసుకు వెళ్ళడానికి."

ఇందుప్రియ ఆలోచనల్లో వుండగానే వాసు వచ్చాడు. విజయతో కాసేపు హస్యకొడుతూ, పిల్లలతో ఆడుతూ, కొంచెంసేపు గడిపాడు.

"మా యింటికి వెళ్దాం రండి. మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్ళకపోయా నంటే బొత్తిగా నాకు మర్యాద తెలీదంటుంది విజయ." ఇందుప్రియ వంక చూస్తూ చిన్నగా నవ్వాడు వాసు. విజయ వంక సాభిప్రాయంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"వెళ్ళిపోయే ముందు ఇప్పుడు పిలుస్తున్నాడు పెద్దమనిషి. పైగా మర్యాదట' పోనీ, వెళ్ళు ఇందూ! పాపం! వెళ్ళకపోతే చిన్నబుచ్చు కుంటాడు."

"మరి నువ్వు రావూ?" ఇందుప్రియ.

"ఎలాగూ యీ రోజు హాస్పిటల్‌కి ఎగనామమేగా, అమ్మకి కొంచెం వంట సహాయం చేసి వస్తాను. మీరు ముందుపదండి. అయినా నేనెందుకు లెద్దూ మధ్య?" చిలిపిగా ఇద్దరి వంక చూసింది విజయ.

మరో పదిహేను నిమిషాల తరువాత వాసు ఇంట్లో వున్నారు వాసు, ఇందుప్రియ.

"ఈవెనింగ్ వెళ్తున్నారట కదూ!" సిగరెట్ వెలిగించి సంభాషణ నుపక్రమించాడు వాసు.

"ప్చ్."

"విజయ మీకు చూచాయగా చెప్పి వుంటుంది."

"అబ్బే! విజయేం చెప్పలేదే!" అమాయకంగా చూసింది ఇందుప్రియ.

"ఏమీ చెప్పకుండానే బుద్ధిమంతురాల్లా అడగ్గానే నా వెంట వచ్చారా?"

"ఏదో మీరు బుద్ధిమంతులని అపోహపడి వచ్చాను."

"అపోహ. ఎందుకండోయ్? నేను అక్షరాలా బుద్ధిమంతుడ్ని"

"నాకు విశ్వాసనీయ వర్గాలనుండి అందిన వార్తలు నేరుగా ఉన్నాయి."

"ఏమని? సంశయంగా చూశాడు వాసు. కొంపతీసి విజయగాని తను డ్రింక్ చేస్తాడని యీ అమ్మాయితో చెప్పలేదు కదా! ఆరోజు పబ్లిక్‌గార్డెన్స్‌లో విజయ అన్నమాటలు గుర్తుకు వచ్చాయి. "ఏవరేజుగా వుండే ఏ అమ్మాయయినా తన భర్త 'త్రాగుబోతు' అనే వూహను కూడా భరించలేదు వాసూ"

"మీకు తెలీదా?" తనను ప్రశ్నిస్తున్న ఇందుప్రియ చూపులకు తట్టుకోలేని దోషిలా తలవంచాడు వాసు.

"మీకు తెలీదు." వాసు తనను సమర్థించుకో చూశాడు.

"ఉహూం. నాకు తెలిసినంతగా మీకు తెలీదు వాసుగారూ, నా కళ్ళ ముందు మా కుటుంబంలోని వ్యక్తే ఆ అలవాటుకు ఆహుతయిపోయాడు. ఫారిన్‌లో పెద్దచదువు చదివొచ్చి ఎన్నో ఆదర్శాలతో జీవితాన్ని ప్రారంభించిన బాబాయిసరదాకని మొదలుపెట్టిన అలవాట్లు వ్యసనాలయి ఇంటినీ,

వంటిసే గుల్ల చేసుకున్నాడు. తన భర్తతో, పిల్లలతో కళకళలాడుతూ వుండవలసిన పిన్ని పాతికేళ్ళకే విధవయి కూర్చుంది. ఆవిడను చూస్తే "భగవాన్! ఇలాంటి దౌర్భాగ్యం ఏ స్త్రీకీ వద్దు అనిపిస్తుంది." బాధతో వణుకుతున్న ఆమె మాటలు విని విలవిలలాడాడు వాసు.

"అంతగా పతనమయి పోవడానికి నిగ్రహంలేని వాడినా అనొచ్చు మీరు. ప్రతివ్యక్తి తనను గురించి తను గొప్పగానే అంచనా వేసుకుంటాడు. అలా అనుకుంటూనే తన మనసుకు కళ్ళాలు సడలిస్తాడు. అప్పుడు మనసు పంచకళ్యాణిలా పరుగెత్తితే దాన్ని అదుపులో పెట్టుకో లేక సర్వనాశనమవుతాడు." లేచి కిటికీ కర్టెన్ ప్రక్కకు తొలగించి పూలమొక్కల వైపు చూస్తూంది ఇందుప్రియ. మౌనంగా లేచి వచ్చి ఇందుప్రియ ప్రక్కన నుంచున్నాడు వాసు.

"నన్ను నమ్మలేరా మీరు?" ప్రాధేయ పూర్వకంగా ఇందుప్రియ కళ్ళల్లోకి చూశాడు వాసు.

"ఏ ఆధారం మీద నమ్మమంటారు? మిమ్మల్ని చూడగానే మీ మీద ఏర్పచుకున్న అభిప్రాయాలు ఈ నాలుగురోజుల సన్నిహితత్వంతో బలపడ్డాయి. ఉదయం మీరు, విజయ ఫోనులో మాట్లాడు కున్నది విన్న నేను అదృష్టవంతురాల్నని మురిసి పోయాను. కాని, వూహూ. ఎంత ప్రయత్నించినా మనసును సరిపెట్టుకో లేకపోతున్నాను. నేనూ పిన్నిలా అయితే?" ఇందుప్రియ కళ్ళల్లో గిర్రున నీళ్ళు తిరిగాయి.

"ప్రియా! ఒట్టు! నేను త్రాగను." అంటూ ఇందుప్రియ చేతులు పట్టుకున్నాడు. ఆమె ముఖంలోకి చూసి చలించిపోయిన వాసు, కర్టెన్ తొలగించి లోపలకు రాబోతున్న విజయ ఆ మాటలు విని నవ్వుకుని నిశ్శబ్దంగా బయటకు వెళ్ళిపోయింది.